

Paratlakárov čaká vrchol roka v Bahrajne

7.7.2026 - Roman Végh | Slovenský paralympijský výbor

Slovenskí reprezentanti v paratlaku na lavičke sa takmer v kompletnom zložení predstavili v máji na otvorenom republikovom šampionáte v Michalovciach, kde súťažili aj v konkurencii pretekárov z Maďarska a Poľska. Najbližšie preverí ich formu Maďarský pohár a začiatkom decembra vyvrcholí sezóna majstrovstvami sveta v Bahrajne.

V reprezentácii je aktuálne päť športovcov: Martin Batka, Roman Macko, Tomáš Kohút, Eva Ešmírová a Ladislav Lechan. Ten je však jedným z najstarších pretekárov, súťaží v kategórii Legendy a štarty na podujatiach si platí sám, pričom sa výkonom nesmie dostať pod 100 kg hranicu.

Z pohľadu účasti na MS by bol podľa reprezentačného trénera Michala Čaplu za priaznivých okolností jednoznačným adeptom Martin Batka. „Žiaľ, hoci je to veľký talent, má vážne zdravotné problémy, ktoré mu bránia v športovom prograse. V dňoch 18. – 20. septembra budeme štartovať na Maďarskom pohári v Tate a uvidíme, ako na tom v skutočnosti je“, konštatoval Čapla.

O početnosti našej výpravy v Bahrajne rozhodnú v konečnom dôsledku financie. Z hľadiska výkonnostných kritérií by sa tam však podľa jeho slov mali kvalifikovať aj Kohút a Macko. Výborne vstúpila do sveta paratlaku 23 – ročná Ešmírová bronzom z vôbec prvých pretekov, tú však ešte čaká zdravotná klasifikácia. Vyzerá to, že ňou prejde a ak by potlačila 70 kg, už by mala tiež nádej na štart v Bahrajne ako piata najlepšia v Európe.

Okrem Taty čaká slovenských reprezentantov Strieborná činka (Srebrna sztanga) vo Wroclawi, kde pravidelne štartujú. Negatívom je, že to nie je bodovacia súťaž smerom k MS, ale aspoň preverí formu pretekárov.

Situáciu paratlakárov v tréningovom procese sťažuje skutočnosť, že každý žije v inom meste, takže spoločný tréning pod jednou strechou neprichádza do úvahy. „V Bratislave chodím na tréningy k Batkovi, do Galanty za Kohútom, ktorý má špičkovu vybavenú posilňovňu najmodernejším náradím. K nemu chodí trénovať aj Ešmírová alebo trénuje doma v Nitre, odkiaľ pochádza. Macko je až z Michaloviec, kde za ním chodím niekoľkokrát do roka, ale väčšina našich konzultácií ohľadom tréningu prebieha online“, vysvetlil Čapla.

Posledným slovenským paratlakárom bol na PH 2016 v Riu Marek Kamzík. Do Tokia sa už nedostal, hoci sa intenzívne pripravoval – smrť mala, žiaľ, iné plány. Aká je nádej, že v Los Angeles 2028 by sme mohli mať zastúpenie aj v tomto športovom odvetví? „Predpokladám na 90 percent, že budeme žiadať o bipartitnú, ľudovo divokú kartu. To je jediná cesta v tej silnej konkurencii ako získať miestenku pre nášho športovca“, priblížil slovenské šance reprezentačný tréner.

Za veľký problém tohto športu považuje okrem odbornej stránky najmä absenciu rozdelenia pretekárov do viacerých skupín zdravotného postihnutia ako sú napríklad v parastolnom tenise, zatiaľ čo v paratlaku súťažia všetci spolu. Naopak, núdzu o adeptov paratlaku nemajú. Lenže... „Prichádza veľa záujemcov, ale málokto vydrží tréningovú záťaž a rýchle to vzdávajú. Je to ťažký šport“, uzavrel tému Michal Čapla.

<https://paralympic.sk/novinky/sportove-novinky/paratlak-na-lavicke/paratlakarov-caka-vrchol-roka-v-bahrajne>